(Foto A. Peperkamp)

BRIEF AAN MOEDER

Liefste Moeder, 'k zit hier nu
In het grote Duitse rijk.
'k Heb weer arbeid, 'k kan weer werken,
'k Sta nu niet meer aan de dijk,
Zoals voorheen zo vele jaren,
Toen ik steeds maar „zonder" was;
En ik voor u en voor vader
Slechts een grote lastpost was.

Toen kon ik mij zelf niet helpen,
Daar was het de tijd niet naar;
Doch de tijden zijn veranderd,
d'Oude boel viel in elkaar.
Thans vindt iedereen weer arbeid,
Die maar even werken wil;
Ook al is het in den vreemde,
Ook al is 't wat ver van til.

'k Ben nu blij dat ik gegaan ben,
Ook al viel mij 't afscheid zwaar,
Doch, wat velen mij vertelden
Is in werklijkheid niet waar.
Je kunt hier heel behoorlijk leven
En je sterft geen hongerdood:
'k Heb nog steeds niets kunnen merken
Van die grote hongersnood.

Je leert hier allerhande dingen,
Waar je vroeger nooit aan dacht.
Was er eens wat te verstellen
Dan werd-'t naar Moeder toegebracht.
Maar nu moet ik zelf hier wassen,
Strijken, stoppen, 'k weet niet wat.
Nu pas ga ik goed beseffen
Wat een werk u aan mij had.

Lieve Moeder, ik bedank u,
Voor alles wat u voor mij deed,
Voor de moeite en de zorgen
Jarenlang aan mij besteed.
Nooit kan ik u die vergelden,
Al die zorgen groot en klein.
Doch ik zal het toch proberen
Als 'k weer thuis, bij u zal zijn.

S. B.